

TÖÖTERVISHOIU JA TÖÖOHUTUSE SEADUS

Redaktsioon jõustunud 01.04.2010

UUS

SISUKORD

1. peatükk ÜLDSÄTTED	3
2. peatükk TÖÖKESKKOND	5
3. peatükk TÖÖANDJA JA TÖÖTAJA KOHUSTUSED JA ÕIGUSED.....	11
4. peatükk TÖÖTERVISHOIU JA TÖÖOHUTUSE KORRALDUS	18
5. peatükk TÖÖÕNNETUS JA KUTSEHAIGESTUMINE	25
6. peatükk RIIKLIK JÄRELEVALVE.....	28
7 ¹ . peatükk VASTUTUS	31
8. peatükk RAKENDUSSÄTTED.....	32

TÖÖTERVISHOIU JA TÖÖOHUTUSE SEADUS

Vastu võetud 16.06.1999. a seadusega (RT I 1999, 60, 616),
jõustunud 26.07.1999. a.

Muudetud ja täiendatud järgmiste seadustega (vastuvõtmise aeg,
avaldamine Riigi Teatajas, jõustumise aeg):

14.06.2000 (RT I 2000, 55, 362) 21.07.2000
24.01.2001 (RT I 2001, 17, 78) 1.01.2002
15.05.2002 (RT I 2002, 47, 297) 1.01.2003
19.06.2002 (RT I 2002, 63, 387) 1.09.2002
29.01.2003 (RT I 2003, 20, 120) 1.07.2003
28.06.2004 (RT I 2004, 54, 389) 15.07.2004
8.12.2004 (RT I 2004, 86, 584) 1.01.2005
16.12.2004 (RT I 2004, 89, 612) 31.12.2004
15.06.2005 (RT I 2005, 39, 308) 1.01.2006
20.12.2006 (RT I 2007, 3, 11) 26.01.2007
20.12.2006 (RT I 2007, 3, 11) 1.03.2007
20.12.2006 (RT I 2007, 3, 11) 1.07.2007
24.01.2007 (RT I 2007, 12, 66) 1.01.2008
24.10.2007 (RT I 2007, 59, 381) 26.11.2007
9.12.2008 (RT I 2008, 56, 313) 1.01.2009
17.12.2008 (RT I 2009, 5, 35) 1.07.2009
20.02.2009 (RT I 2009, 15, 93) 1.07.2009
21.05.2009 (RT I 2009, 29, 176) 1.07.2009, osaliselt 1.04.2010
18.06.2009 (RT I 2009, 35, 232) 1.07.2009
30.09.2009 (RT I 2009, 49, 331) 1.01.2010
26.11.2009 (RT I 2009, 62, 405) 1.01.2010

1. peatükk

ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse reguleerimisala

(1) Käesolev seadus sätestab töölepingu alusel töötavate isikute ja avalike teenistujate (edaspidi *töötaja*) tööle esitatavad töötervishoiu ja tööohutuse nõuded, tööandja ja töötaja õigused ja kohustused tervisele ohutu töökeskkonna loomisel ja tagamisel, töötervishoiu ja tööohutuse korralduse ettevõtte ja riigi tasandil, vaidemenetluse korra ning vastutuse töötervishoiu ja tööohutuse nõuete rikkumise eest.

(2) Käesolevat seadust kohaldatakse tegevteenistuses olevate kaitseväelaste teenistustingimuste ning kaitseväe, Kaitseliidu, politseiasutuste, Kaitsepolitsei ameti ja päästeasutuste töötajate töö suhtes niivõrd, kui võrd eriseadustega või nende alusel kehtestatud õigusaktidega ei ole sätestatud teisiti.

[RT I 2009, 62, 405 – jõust. 1.01.2010]

(3) Käesolevat seadust kohaldatakse ka:

1) kinnipeetava tööle vanglas vangistusseaduses sätestatud erisustega;

2) õpilase ja üliõpilase tööle õppepraktikal;

3) juriidilise isiku juhatuse või seda asendava juhtorgani liikme tööle;

4) füüsilisest isikust ettevõtja tööle käesoleva seaduse § 12 lõigetes 7 ja 8 sätestatud ulatuses.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.07.2007]

(4) Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seadust, arvestades käesolevast seadusest tulenevaid erisusi.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

§ 2. Töötervishoid ja tööohutus

(1) Käesolevas seaduses mõistetakse töötervishoiuna töötaja tervisekahjustuse vältimiseks töökorraldus- ja meditsiiniabinõude rakendamist, töö kohandamist töötaja võimetele ning töötaja füüsilise, vaimse ja sotsiaalse heaolu edendamist.

(2) Käesolevas seaduses mõistetakse tööohutusena töökorraldusabinõude ja tehnikavahendite süsteemi sellise töökeskkonna seisundi saavutamiseks, mis võimaldab töötajal teha tööd oma tervist ohtu seadmata.

(3) Töötervishoiu- ja tööohutuselase väljaõppe ja täiendõppe korra kehtestab sotsiaalminister oma määrusega.

2. peatükk TÖÖKESKKOND

§ 3. Üldnõuded

(1) Töökeskkond on ümbrus, milles inimene töötab.

(2) Töökeskkonnas toimivad füüsilised, keemilised, bioloogilised, füsioloogilised ja psühholoogilised tegurid ei või ohustada töötaja ega muu töökeskkonnas viibiva isiku elu ega tervist.

(3) Töökeskkonna keemiliste ohutegurite ja käesoleva seaduse § 6 lõike 1 punktis 1 loetletud füüsiliste ohutegurite parameetrid ei tohi ületada piirnorme. Piirnorm on ohuteguri parameetri ajaiühikus mõeldud keskmine väärtus, mis 8-tunnise tööpäeva (40-tunnise tööädala) jooksul töötajale mõjudes ei põhjusta tervisekahjustust.

(4) Töökeskkonna ohutegurite piirnormid ja ohutegurite parameetrite mõõtmise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

(5) Kui õnnetuse või haigestumise ohtu ei ole võimalik vältida või kui töökeskkonna ohuteguri parameetrit ei ole võimalik viia vastavusse kehtestatud piirnormiga tehnilisi ühiskaitsevahendeid või töökorralduslikke abinõusid kasutades, annab tööandja töötajale isikukaitsevahendid. Isikukaitsevahendite valiku ja kasutamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

[RT I 2003, 20, 120 – jõust. 1.07.2003]

§ 4. Töökoht

(1) Käesolevas seaduses mõistetakse töökohana füüsilisest isikust ettevõtja või äriühingu ettevõtte, riigi või kohaliku omavalitsuse asutuse, mittetulundusühingu või sihtasutuse (edaspidi ettevõtte) territooriumil või tööruumis paiknevat töötamiskohta ja selle ümbrust või muid töötamiskohti, kuhu töötajal on töötamise ajal juurdepääs või kus ta töötab tööandja loal või korraldusel.

(2) Tööandja kujundab ja sisustab töökoha nii, et on võimalik vältida tööõnnetusi ja tervisekahjustusi ning säilitada töötaja tööväime ja heaolu.

(3) Kui tööprotsessiga kaasneb ohtliku suitsu, tolmu, gaasi, auru või vedeliku eraldumine koguses, mis võib töötaja tervist kahjustada, tuleb vältida heitme levikut töökeskkonda, tagada selle eemaldamine tekkkohast ja muutmine kahjutuks.

(3¹) Töötervishoiu ja tööohutuse nõuded töötamisel plahvatusohtlikus keskkonnas kehtestab Vabariigi Valitsus.

(4) Terviseriski vältimiseks või vähendamiseks peavad töökohas olema kaitse-, pääste- ja esmaabivahendid, ohutusmärgid ning muud ohutusvahendid. Esmaabi korralduse ettevõttes ja ohumärguannete kasutamise nõuded kehtestab sotsiaalminister oma määrusega.

(4¹) Töökoht ja töövahendid peavad olema tehniliselt heas seisukorras ja korrapäraselt hooldatud. Ohtude vältimiseks ettenähtud kaitsevahendid ja ohutusseadised peavad olema korrapäraselt hooldatud ja kontrollitud. Kõik leitud puudused, mis võivad mõjutada töötajate ohutust ja tervist, tuleb kõrvaldada võimalikult kiiresti.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(4²) Kui töökohas on ohualad, kus töö laadi tõttu esineb õnnetuse või tervisekahjustuse oht, tuleb need alad märgistada ning rakendada abinõusid, et sinna ei pääseks erijuhendamiseta või eriväljaõppeta töötajad ega teised isikud. Kui ohualasse sisenemine on siiski vajalik, võib seda teha ainult erijuhendamise või eriväljaõppe saanud töötaja juuresolekul. Ohualal töötajate kaitseks tuleb rakendada asjakohaseid abinõusid.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(4³) Töökoha territoorium, trepikojad, liikumisteed ning töö- ja olmeruumid peavad olema piisavalt valgustatud. Valgustite paiknemine ei tohi töötajat ohustada. Valgustus peab tagama ohumärguannete ja hädaseiskamislülitite hea nähtavuse.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(4⁴) Välitöö tuleb korraldada nii, et seal paiknevad töökohad, liikumisteed ja muud tööga seotud piirkonnad ning töövahendid, mida töötajad töö käigus kasutavad, ei ohustaks inimesi ega takistaks sõidukite liiklust.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(4⁵) Töökohale esitatavad töötervishoiu ja tööohutuse nõuded kehtestab Vabariigi Valitsus.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(5) Tegevusalade töötervishoiu ja tööohutuse nõuded kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 5. Töövahend

(1) Töövahend on masin, seade, paigaldis, transpordivahend, tööriist või muu tööks kasutatav vahend. Töövahendi kasutamine – sellega töötamine, selle käivitamine, seiskamine, transport, teisaldamine, paigaldamine, parandamine, seadistamine, hooldus ja puhastamine – ei tohi ohustada töövahendi kasutaja ega teiste isikute tervist ning töö- ja elukeskkonda.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(2) Tööandja tagab, et töövahend sobib tööülesande täitmiseks, vastab kasutaja kehamõõtmetele ning füüsilistele ja vaimsetele võimetele.

(3) Tööandja tagab, et töötaja kasutusse antav töövahend on projekteeritud ja valmistatud nii, et:

- 1) on tõkestatud pääs selle ohualale;
- 2) juhtimisseadis vastab ergonoomianõuetele;

3) kõrge või madala temperatuuriga pinnad on isoleeritud või piiratud;

4) see vastab elektri-, tule- ning plahvatusohutusnõuetele;

5) on välditud juhukäivitus ning et vajaduse korral on võimalik töövahend või selle osa kohe seisata, energiavarustus katkestada ja ohtlik leke tõkestada;

6) müra, vibratsiooni, kiirguse ja muude ohutegurite tase on võimalikult madal ega ületa piirnorme.

(4) Töövahendi kasutamise töötervishoiu ja tööohutuse nõuded kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 6. Füüsikalised ohutegurid

(1) Füüsikalised ohutegurid on:

1) müra, vibratsioon, ioniseeriv kiirgus, mitteioniseeriv kiirgus (ultraviolettkiirgus, laserkiirgus, infrapunane kiirgus) ja elektromagnetväli;

2) õhu liikumise kiirus, õhutemperatuur ja -niiskus, kõrge või madal õhurõhk;

3) masinate ja seadmete liikuvad või teravad osad, valgustuse puudused, kukkumis- ja elektrilöögioht ning muud samalaadsed tegurid.

(2) Tööandja peab rakendama abinõusid, et füüsikalistest ohuteguritest tulenevat terviseriski vältida või viia see võimalikult madalale tasemele.

(3) Tööandja tagab, et radioaktiivset ainet kasutades või seda ainet sisaldava töövahendiga töötades järgitaks kiirgusseaduses sätestatud ohutusnõudeid ning et aine või töövahend ei satuks kõrvalise isiku kätte.

(4) Töökoha sisekliima – õhutemperatuur ja -niiskus ning õhu liikumise kiirus – peab olema tööülesande täitmiseks sobiv, tagada tuleb töökohtade varustatus värske õhuga. Sobiva sisekliima määramisel tuleb arvestada töötajate arvu ruumis, töötajate vaimset ja füüsilist koormust, tööruumi suurust, kasutatavate töövahendite spetsiifikat ning tehnoloogilise protsessi laadi.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(5) Töökeskkonna müra ja vibratsioon peavad olema sellise tasemega, et nende kahjulik toime töötajale oleks välditud või viidud võimalikult madalale tasemele ka pikaajalise töötamise vältel. Kontsentreerumist, mõtlemist, otsustamist ja suhtlemist vajava töö puhul ei tohi müra segada tööülesande täitmist. Müra ei tohi segada helisignaalide arusaadavust.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(6) Töötervishoiu ja tööohutuse nõuded füüsikalistest ohuteguritest mõjutatud töökeskkonnale kehtestab Vabariigi Valitsus.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

§ 7. Keemilised ohutegurid

(1) Keemilised ohutegurid on ettevõttes käideldavad kemikaalseaduse § 5 lõikes 1 määratletud ohtlikud kemikaalid ja neid sisaldavad materjalid.

(2) Ohtlike kemikaalide ja neid sisaldavate materjalide käitlemist reguleerivad kemikaalseadus ja käesolev seadus.

(3) Ohtlike kemikaalide ja neid sisaldavate materjalide kasutamise nõuded kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 8. Bioloogilised ohutegurid

(1) Bioloogilised ohutegurid on mikroorganismid (bakterid, viirused, seened jm), sealhulgas geneetiliselt muundatud mikroorganismid, rakukultuurid ja inimese endoparasiidid ning muud bioloogiliselt aktiivsed ained, mis võivad põhjustada nakkushaigust, allergiat või mürgistust.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(2) Kaitseks töökohas toimivate bioloogiliste ohutegurite eest peab tööandja võtma tarvitusele abinõud, arvestades ohuteguri nakatamisvõimet.

(3) Bioloogilistest ohuteguritest mõjutatud töökeskkonna töötervishoiu ja tööohutuse nõuded kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 9. Füsioloogilised ja psühholoogilised ohutegurid

(1) Füsioloogilised ohutegurid on füüsilise töö raskus, sama tüüpi liigutuste kordumine ning üleväsimust põhjustavad sundasendid ja -liigutused töös ning muud samalaadsed tegurid, mis võivad aja jookul viia tervisekahjustuseni.

(2) Psühholoogilised ohutegurid on monotoonne või töötaja võimeatele mittevastav töö, halb töökorraldus ja pikaajaline töötamine üksinda ning muud samalaadsed tegurid, mis võivad aja jookul põhjustada muutusi töötaja psüühilises seisundis.

(3) Töötaja füüsilise ja vaimse ülekoormuse vältimiseks peab tööandja kohandama töö töötajale võimalikult sobivaks. Töökoha kujundamisel ja töö korraldamisel peab arvestama töötaja kehalisi, vaimseid, soolisi ja ealisi iseärasusi, tema töövõime muutumist tööpäeva või vahetuse jookul ning võimalikku pikaajalist üksinda töötamist.

(3¹) Suure füüsilise või vaimse töökoormuse, pikaajalises sundasendis töötamise või monotoonse töö puhul peab tööandja võimaldama tööpäeva või töövahetuse jookul töötajale töötaja hulka arvatavad vahetused.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(4) Raskuste käsitsi teisaldamise töötervishoiu ja tööohutuse nõuded kehtestab sotsiaalminister oma määrusega.

§ 10. Rasedad ja rinnaga toitvad töötajad

(1) Rasedatele ja rinnaga toitvatele naistele peab tööandja looma sobivad töö- ja olmetingimused.

(2) Tööandja järgib rasedate ja rinnaga toitvate naiste töölerakendamisel nende ohutuse tagamiseks õigusaktidega sätestatud piiranguid.

(3) Töötervishoiu ja tööohutuse nõuded rasedate ja rinnaga toitvate naiste tööks kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega.

(4) Tööandja on kohustatud andma rasedale arsti või ämmaemanda otsuses näidatud ajal vaba aega sünnituseelseks läbivaatuseks, mis arvatakse tööaja hulka.

[RT I 2009, 29, 176 – jõust. 1.04.2010]

(5) Last rinnaga toitval emal on õigus saada lisavaheaegu rinnaga toitmiseks kuni lapse poolteiseaastaseks saamiseni. Lisavaheaeg antakse iga kolme tunni järel kestusega iga kord mitte alla 30 minuti. Kahe või enama kuni poolteiseaastase lapse toitmiseks antava vaheaja kestus peab olema vähemalt üks tund.

(6) Vaheajad lapse toitmiseks arvatakse tööaja hulka ja nende eest makstakse töölepingu seaduse § 29 lõike 8 alusel arvatud keskmist töötasu riigieelarve vahenditest Sotsiaalministeeriumi valitsemisala eelarve kaudu, välja arvatud, kui emale makstakse vanemahüvitist lapse kasvatamise eest.

(7) Vabariigi Valitsus kehtestab määrusega keskmise töötasu riigieelarve vahenditest hüvitamise korra.

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

§ 10¹. Alaealised ja puudega töötajad

(1) Alaealistele ja puudega töötajatele peab tööandja looma sobivad töö- ja olmetingimused.

(2) Tööandja järgib alaealiste töölerakendamisel nende ohutuse tagamiseks õigusaktidega sätestatud piiranguid.

(3) Tööandja on kohustatud töö- ja teenistussuhteid reguleerivates seadustes sätestatud korras andma tema ettevõttes tööõnnetuse või kutsehaiguse tagajärjel töövõime osaliselt kaotanud töötajale võimaluse jätkata sobival töö- ja ettevõttes.

(4) Puudega töötaja töö, töövahendid ja töökoht tuleb kohandada tema kehalistele ja vaimsetele võimetele. Kohandamine seisneb tööandja ehitise, tööruumi, töökoha või töövahendi puudega isikule ligipääsetavaks ja kasutatavaks muutmises. See nõue kehtib ka üldkasutatavate liikumisteede ja olmeruumide kohta, mida puudega töötajad kasutavad.

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

§ 11. Tööolme

(1) Olmeruumid on riietus-, pesemis-, tualett- ja puhkeruumid, soojakud välitöödel, einestamisruumid ning muud elukondlikud ruumid.

(2) Töötajate olmeruumid peavad olema ehitatud ja sisustatud, arvestades töötingimusi ning töötajate arvu ja soolist koosseisu.

(3) Tööriietust kandvatele töötajatele on vaja ette näha riietusruumid ning töötajatele, kes töötavad välitöödel, ka soojak ja riiete kuivatusruum.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(4) Töö laadist olenevalt peab töötajatel olema võimalus kasutada puhkeruumi, kui see on vajalik töötajate tervise ja ohutuse tagamiseks. Puhkeruum peab olema küllaldase suurusega ning sisustatud laudade ja seljatoega istmetega. Puhkeruumis ei tohi suitsetada.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(5) Töö laadist olenevalt peab töötajal olema võimalik kasutada pesemisruumi, mis on varustatud valamute või duššidega ning sooja ja külma veega.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(6) Tööandja tagab, et olmeruume hoitakse puhtana ja neid koristatakse vähemalt üks kord päevas.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(7) Olmeruumid peavad olema ventileeritavad ja nende temperatuur peab vastama kasutusotstarbele.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(8) Töötajatele peab olema tagatud nõuetele vastav kvaliteetne joo-givesi koos ühekordsete või pestavate jooginõudega.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

3. peatükk

TÖÖANDJA JA TÖÖTAJA KOHUSTUSED JA ÕIGUSED

§ 12. Üldsätted

(1) Tööandja tagab töötervishoiu ja tööohutuse nõuete täitmise igas tööga seotud olukorras.

(2) Tööandja ei tohi lubada tööle asuda töötajal, kellel puuduvad vajalikud erialateadmised ja oskused ning töötervishoiu- ja tööohutusala- lased teadmised.

(3) Kui töökohal töötavad samal ajal vähemalt kahe tööandja tööta- jad ja üks tööandja korraldab töid, vastutab see tööandja töötervishoiu- ja tööohutusala- se ühistegevuse eest.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(3¹) Kui töökohal töötavad samal ajal vähemalt kahe tööandja töö- tajad ja puudub tööandja, kes korraldab töid, sõlmivad tööandjad kir- jaliku kokkuleppe töötervishoiu- ja tööohutusala- se ühistegevuse ning tööandjate vastutuse kohta. Kui kokkulepet ei ole sõlmitud, vastuta- vad tööandjad kahju tekkimise korral solidaarselt.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud ühistegevus tähendab, et selles osalevad tööandjad kooskõlastavad oma tegevuse ohtlike olu- kordade vältimiseks ning teavitavad üksteist ja oma töötajaid või töö- keskkonnavolinikke ohtudest, mis ühisel töökohal töötamisega võivad kaasneda, ning tagavad, et nende tegevus ei ohusta teisi töötajaid.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(5) Tööandja ja töötajad on kohustatud ohutu töökeskkonna nimel tegema koostööd. Selleks konsulteerib tööandja eelnevalt töötajate, töökeskkonnavoliniku või töötajate usaldusisikuga kõigis töökesk- konnaga seotud küsimustes, mis puudutavad töökeskkonna paranda- mise abinõude kavandamist, esmaabi andmise, päästetööde tegemise ja töötajate evakueerimise eest vastutavate töötajate määramist, tööt- ervishoiu ja tööohutuse alase väljaõppe kavandamist ja korraldamist ning uue tehnoloogia ja töövahendite valikut ja rakendamist. Tööandja ar- vestab võimaluse korral tehtud ettepanekuid ning kaasab töötajad ka- vandatu elluviimisesse.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(6) Tööandja teavitab oma ettevõtte tegevusega seotud ohtudest ja nendest hoidumise abinõudest teist tööandjat, kelle töötajad täidavad tööülesandeid tema ettevõttes ning kes omakorda peab teavitama oma töötajaid enne tööülesannete täitmisele asumist sellel töökohal esine- vatest ohtudest ja juhendama, kuidas neist hoiduda. Samuti tuleb tea- tavaks teha päästetööde ja esmaabi andmisega seotud abinõud ning nende eest vastutavad töötajad.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(7) Füüsilisest isikust ettevõtja tagab igas tööolukorras temale kuuluvate töövahendite, isikukaitsevahendite ja muude seadmete korrasoleku ja nõuetekohase kasutamise.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.07.2007]

(8) Kui füüsilisest isikust ettevõtja töötab töökohal samal ajal koos ühe või mitme tööandja töötajatega, peab ta teavitama töid korraldavat tööandjat või tema puudumisel teisi tööandjaid oma tegevusega seotud ohtudest ja tagama, et tema tegevus ei ohusta teisi töötajaid. Töid korraldavat tööandjat või tema puudumisel teised tööandjad peavad füüsilisest isikust ettevõtjat teavitama käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatust.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.07.2007]

§ 12¹. Tööandja ennetustegevus

(1) Tööandja ennetustegevus on meetmete kavandamine ja rakendamine terviseriskide vältimiseks või vähendamiseks ettevõtte töö kõikides etappides ning töötaja kehalise, vaimse ja sotsiaalse heaolu edendamiseks.

(2) Tööandja rakendab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud meetmeid järgmiste üldiste ennetuspõhimõtete alusel:

- 1) riskide tekkimise vältimine;
- 2) vältimatute riskide hindamine;
- 3) riskide kõrvaldamine nende tekkekohas või kui see ei ole võimalik, nende vähendamine vastuvõetava tasemeni;
- 4) ohtliku teguri asendamine ohutu või vähem ohtlikuga;
- 5) töö, töökoha ja töökorralduse kohandamine töötajale võimalikult sobivaks;
- 6) töövahendite ja -meetodite kohandamine tehnika arengule;
- 7) ühiskaitsemeetmete ja -vahendite eelistamine isikukaitsevahendite kasutamisele;
- 8) ühtse ja üldise ennetuspoliitika väljatöötamine, mis hõlmab tehnoloogiat, töökorraldust, töötingimusi, sotsiaalsuhteid ja töökeskkonnaga seotud tegurite mõju.

(3) Töötervishoidu, tööohutust ja -hügieeni käsitlevate meetmete kavandamine ja rakendamine ei tohi tuua töötajatele kaasa rahalisi kulutusi.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

§ 12². Tööandja makstav haigushüvitis

(1) Tööandja maksab töötajale hüvitist haigestumise või vigastuse neljanda kuni kaheksanda kalendripäeva eest 70% töölepingu seaduse § 29 lõikes 8 sätestatud korras arvatud töötaja keskmisest töötasust (edaspidi *haigushüvitis*).

[RT I 2009, 35, 232 – jõust. 1.07.2009]

(2) Tööandja ei maksa haigushüvitist:

1) töötaja haigestumise või vigastuse korral, mille eest Haigekassa maksab kindlustatud isikule haigushüvitist ravikindlustuse seaduse

§ 54 lõike 1 punktide 6 ja 7 ning § 56 lõigete 1² ja 1³ alusel;

2) ravikindlustuse seaduse §-s 60 sätestatud juhtudel.

[RT I 2009, 29, 176 – jõust. 1.07.2009]

(3) Tööandja maksab haigushüvitist haiguslehel märgitud töö- või teenistuskohustuste täitmisest vabastuse neljandast kalendripäevast alates.

[RT I 2009, 35, 232 – jõust. 1.07.2009]

(4) Tööandja maksab haigushüvitist, kui töötaja on tööandjale haiguslehe esitanud hiljemalt 90. kalendripäeval, alates töövõimetuslehel märgitud töö- või teenistuskohustuste täitmisele asumise päevast.

[RT I 2009, 15, 93 – jõust. 1.07.2009]

(5) Tööandja maksab haigushüvitise välja palgapäeval, kuid mitte hiljem kui 30 kalendripäeva jooksul alates nõuetekohaselt vormistatud haiguslehe esitamisest tööandjale.

[RT I 2009, 15, 93 – jõust. 1.07.2009]

§ 13. Tööandja kohustused ja õigused

(1) Tööandja on kohustatud:

1) viima läbi süstemaatilist töökeskkonna sisekontrolli, mille käigus ta kavandab, korraldab ja jälgib töötervishoiu ja tööhutuse olukorda ettevõttes vastavalt käesolevas seaduses või selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuetele. Töökeskkonna sisekontroll on ettevõtte tegevuse lahutamatu osa, millesse on kaasatud töötajad ja mille aluseks on töökeskkonna riskianalüüsi tulemused;

2) vaatama igal aastal läbi töökeskkonna sisekontrolli korralduse ja analüüsima selle tulemusi ning vajaduse korral kohandama abinõud muutunud olukorrale;

3) korraldama töökeskkonna riskianalüüsi, mille käigus selgitatakse välja töökeskkonna ohutegurid, mõõdetakse vajaduse korral nende parameetrid ning hinnatakse riske töötaja tervisele ja ohutusele, arvestades tema ealisi ja soolisi iseärasusi, sealhulgas eririske käesoleva seaduse §-des 10 ja 10¹ nimetatud töötajatele ning töökohtade ja töövahendite kasutamise ja töökorraldusega seotud riske. Riskianalüüsi tulemused vormistatakse kirjalikult ja neid säilitatakse 55 aastat;

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

4) töökeskkonna riskianalüüsi alusel koostama kirjaliku tegevuskava, milles nähakse ette ettevõtte kõikidel tegevusaladel ja juhtimistasanditel korraldatavad tegevused töötajate terviseriski vältimiseks või vähendamiseks, nende ajakava, teostajad, ning eraldama selleks vajalikud vahendid;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

5) korraldama uue töökeskkonna riskianalüüsi, kui tööttingimused on muutunud, töövahendeid või tehnoloogiat on vahetatud või uuendatud, kui on ilmnenud uued andmed ohuteguri mõju kohta inimese tervisele, kui õnnetuse või ohtliku olukorra tõttu on riskitase esialgse ta-

semega võrreldes muutunud või kui töötervishoiuarst on tervisekontrolli käigus tuvastanud töötaja tööga seotud haigestumise;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

5¹⁾ tagama, et ohualal töötab ainult asjakohase erijuhendamise või eriväljaõppe saanud töötaja või tööd tehakse sellise töötaja järelevalve all;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

5²⁾ teavitama alaealist ja alla 15-aastase alaealise seaduslikku esindajat alaealise tööga seotud riskidest ning tema ohutuse ja tervise kaitseks rakendatud abinõudest;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

6) teavitama töötajaid töökeskkonnavolinike, töökeskkonnanõukogu liikmete ja töötajate usaldusisikute kaudu ohuteguritest, töökeskkonna riskianalüüsi tulemustest ning tervisekahjustuste vältimiseks rakendatavatest abinõudest;

6¹⁾ rakendama töötaja tervisekahjustuse vältimiseks ja käesoleva seaduse §-des 6-9 loetletud töökeskkonna ohutegurite mõju neutraliseerimiseks töö- ja kollektiivlepingutes sätestatud abinõusid;

6²⁾ korraldama töötervishoiuteenuste osutamist ja kandma sellega seotud kulud;

7) korraldama käesolevas või muudes seadustes või nende alusel kehtestatud õigusaktidega sätestatud korras tervisekontrolli töötajatele, kelle tervist võib tööprotsessi käigus mõjutada töökeskkonna ohutegur või töö laad, ning kandma sellega seotud kulud. Töötajate tervisekontrolli korra kehtestab sotsiaalminister;

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

7¹⁾ korraldama sotsiaalministri poolt käesoleva lõike punkti 7 alusel kehtestatud korras tervisekontrolli öötöötajatele nii enne öötöölle asumist kui ka regulaarsete vaheaegade järel töötamise ajal ja kandma sellega seotud kulud;

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

8) määrama ettevõttes esmaabi andmiseks töötajad, võttes arvesse ettevõtte suurust ja jagunemist struktuuriüksusteks, ning korraldama neile oma kulul väljaõppe. Ettevõtte mitme territoriaalselt eraldatud struktuuriüksuse või vahetustega töö korral peab igas struktuuriüksuses või vahetuses olema kohal vähemalt üks esmaabiväljaõppe läbinud töötaja;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

9) tagama kõigile töötajatele esmaabivahendite kättesaadavuse. Esmaabivahendeid tuleb hoida nõuetekohaselt märgistatud ja kergesti juurdepääsetavas kohas;

10) viima töötaja töö- ja teenistussuhteid reguleerivates seadustes sätestatud korras tema nõudmisel ja arsti otsuse alusel ajutiselt või alaliselt teisele tööle või kergendama ajutiselt tema töötingimusi;

11) oma kulul andma töötajale isikukaitsevahendid, tööriietuse ning puhastus- ja pesemisvahendid, kui töö laad seda nõuab, ning korraldama töötajale isikukaitsevahendi kasutamise väljaõppe;

12) tutvustama töötajale töötervishoiu ja tööohutuse nõudeid ning kontrollima nende täitmist;

13) korraldama töötajale enne tööleasumist või töö vahetamist töökohale ja ametile vastava tööohutus- ja töötervishoiualase juhendamise ja väljaõppe. Juhendamist või väljaõpet tuleb korrata, kui töövahendeid või tehnoloogiat vahetatakse või uuendatakse;

14) koostama ja kinnitama ohutusjuhendi tehtava töö ja kasutatava töövahendi kohta ning andma töötajale juhised keskkonna saastamisest hoidumiseks;

15) kõrvaldama töölt alkoholi-, narkootilises või toksilises joobes või psühhotroopse aine mõju all oleva töötaja;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

16) [kehtetu – RT I 2002, 47, 297 – jõust. 1.01.2003];

17) teavitama kirjalikult või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis Tööinspeksiooni kohalikku asutust oma tegevuse alustamisest või tegevusala muutmisest;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

18) tegema tööinspektori või Tööinspeksiooni kohaliku asutuse juhataja või tema asetäitja (edaspidi *tööinspektor*) ettekirjutuse teatavaks töötajale, töökeskkonnavolinikule või töötajate usaldusisikule, töökeskkonnanõukogu liikmetele ja töökeskkonnaspetsialistile;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

19) täitma tööinspektori ettekirjutusi tähtaegselt ja teavitama tööinspektorit kirjalikult nende täitmisest.

(2) Tööandjal on õigus kehtestada ettevõttes õigusaktides ettenähtust rangemaid töötervishoiu ja tööohutuse nõudeid.

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

§ 14. Töötaja kohustused ja õigused

(1) Töötaja on kohustatud:

1) osalema ohutu töökeskkonna loomisel, järgides töötervishoiu ja tööohutuse nõudeid;

2) järgima tööandja kehtestatud töö- ja puhkeaja korraldust;

3) läbima tervisekontrolli vastavalt kehtestatud korrale;

4) kasutama ettenähtud isikukaitsevahendeid nõuetekohaselt ning hoidma neid töökorras;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

5) tagama vastavalt väljaõppele ja tööandja antud juhistele, et tema töö ei ohustaks tema enda ega teiste elu ja tervist ega saastaks keskkonda;

6) kohe teatama tööandjale või tema esindajale ja töökeskkonnavolinikule õnnetusjuhtumist või selle tekkimise ohust, tööõnnetusest või

tööülesande täitmist takistavast tervisehäirest ning kõikidest kaitse-süsteemide puudustest;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

7) täitma tööandja, töökeskkonnaspetsialisti, töötervishoiuarsti, töö-inspektori ja töökeskkonnavoliniku töötervishoiu- ja tööohutusalase korralduse;

8) kasutama töövahendeid ja ohtlikke kemikaale nõuetekohaselt;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

9) hoiduma omavoliliselt lahti ühendamast, muutmast või eemaldamast töövahenditele või ehitistele paigaldatud ohutusseadiseid ja kasutama neid seadiseid nõuetekohaselt.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(2) Töötajal on keelatud töötada alkoholi-, narkootilises või toksilises joobes või psühhotroopse aine mõju all.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(3) [Kehtetu – RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

(4) Töötaja töötervishoiu- ja tööohutusalased kohustused ei vabasta tööandjat asjaomasest vastutusest.

(5) Töötajal on õigus:

1) nõuda tööandjalt töötervishoiu ja tööohutuse nõuetele vastavaid töötingimusi ning ühis- ja isikukaitsevahendeid;

2) saada teavet töökeskkonna ohuteguritest, töökeskkonna riskianalüüsi tulemustest, tervisekahjustuste vältimiseks rakendatavatest abinõudest, tervisekontrolli tulemustest ja tööinspektori ettekirjutusest tööandjale;

3) tõsise ja vältimatu õnnetusohu korral peatada töö ning lahkuda oma töökohalt või ohualalt;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

4) keelduda tööst või peatada töö, mille täitmine seab ohtu tema või teiste isikute tervise või ei võimalda täita keskkonnohutuse nõudeid, teatades sellest viivitamata tööandjale või tema esindajale ja töökeskkonnavolinikule;

5) nõuda tööandjalt arsti otsuse alusel enda üleviimist ajutiselt või alaliselt teisele tööle või oma töötingimuste ajutist kergendamist;

⁵¹⁾ nõuda enda üleviimist sobivale päevasele tööle, kui ööajal töötamine on isikule arsti otsuse alusel tervise tõttu vastunäidustatud ning tööandjal on võimalik töötajat vastavale tööle üle viia;

6) saada tööst põhjustatud tervisekahjustuse eest hüvitist võlaõigusseaduses sätestatud ulatuses;

7) pöörduda töökeskkonnavoliniku, töökeskkonnanõukogu liikmete, töötajate usaldusisiku ja tegevuskohajärgse tööinspektori poole, kui tema arvates tööandja poolt rakendatavad abinõud ja antud vahendid ei taga töökeskkonna ohutust.

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

§ 15. Õnnetusohu ja õnnetusjuhtum

(1) Käesolevas seaduses mõistetakse õnnetusohuna olukorda, mis võib lõppeda õnnetusjuhtumiga töökohal. Õnnetusjuhtum käesoleva seaduse tähenduses on töökohal toimunud tulekahju, plahvatus või muu juhtum, mis võib ohustada töötajate ja teiste isikute elu ja tervist.

(2) Võimaliku õnnetusjuhtumi puhuks on tööandja kohustatud:

1) korraldama sideühenduse hädaabinumbriga 112;

2) ettevõtte suuruselt ja tegevuse laadist olenevalt määrama kindlaks tegevuskava inimeste ohualast väljaviimiseks ja päästetööde tegemiseks;

3) määrama inimeste ohualast väljaviimise ja päästetööde tegemise eest vastutavad töötajad, korraldama neile väljaõppe ning teavitama nendest ettevõtte töötajaskonda. Nende töötajate arv, väljaõpe ja nende käsutuses olev varustus peavad vastama ettevõtte suurusele ja ohu eripärale;

4) määrama kindlaks töövahendite seiskamise ja väljalülitamise korra;

5) andma töötajatele juhised töö peatamiseks ja ohualalt lahkumiseks tõsise ja vältimatu õnnetusohu tekkimisel.

(3) Tööandja on kohustatud õnnetusohu tekkimise korral teatama ohust ja rakendatavatest abinõudest võimalikult kiiresti kõigile töötajatele, kes on või võivad sattuda tõsisesse ohu.

(4) Töötajad peavad tõsise ja ähvardava õnnetusohu korral võtma tarvitusele abinõud vastavalt oma teadmistele ja kättesaadavatele tehnilistele vahenditele võimalike tagajärgede vältimiseks ka sellisel juhul, kui vahetu ülemusega ei ole võimalik kohe ühendust saada.

(5) Tõsise ja vältimatu õnnetusohu korral peab töötajatel olema võimalik lahkuda oma töökohalt või ohualalt kiiresti ja ohutult. Selleks peavad evakuatsioonipääsud ja -teed olema takistusetu ning varustatud piisava turvavalgustusega ja evakuatsioonimärkidega.

(6) Tõsise ja vältimatu õnnetusohu korral oma töökohalt või ohualalt lahkumisest peab töötaja esimesel võimalusel teatama tööandjale. Omavoliliselt lahkunud töötajat ei tohi selle eest karistada ega asetada ebasoodsasse olukorda.

(7) Tööandja ei tohi kutsuda töötajaid tööd jätkama enne, kui õnnetusohu on kõrvaldatud.

(8) Tööandja peab registreerima kõik ettevõttes tekkinud olukorrad, mis oleksid võinud lõppeda õnnetusjuhtumiga, ja nendest töötajaid teavitama ning rakendama abinõusid selliste olukordade kordumise vältimiseks.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

4. peatükk

TÖÖTERVISHOIU JA TÖÖOHUTUSE KORRALDUS

§ 16. Töökeskkonnaspetsialist

(1) Töökeskkonnaspetsialist on töökeskkonna alal pädev insener või muu töökeskkonnaõpetust saanud spetsialist ettevõttes, keda tööandja on volitanud täitma töötervishoiu- ja tööohutusalseid ülesandeid.

(2) Tööandja peab töökeskkonnaspetsialisti määrama oma töötajate hulgast. Pädeva töötaja puudumisel peab tööandja kasutama pädevat ettevõttevälist teenuseosutajat.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(2¹) Töökeskkonnaspetsialistide arv ettevõttes peab olema piisav, et korraldada kaitse- ja ennetusmeetmete rakendamist, võttes arvesse ettevõtte suurust ja ohutegureid, millega töötajad kokku puutuvad.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(3) Töökeskkonnaspetsialisti ametisse määramine või tööle võtmine ei vabasta tööandjat vastutusest töötervishoiu ja tööohutuse valdkonnas.

(4) Töökeskkonnaspetsialist peab tundma töötervishoidu ja tööohutust reguleerivaid õigusakte ja ettevõtte töötingimusi, neid jälgima ja kontrollima ning võtma tarvitusele abinõud töökeskkonna ohutegurite mõju vähendamiseks.

(5) Töökeskkonnaspetsialist on kohustatud peatama ajutiselt töö ohtlikus tööolõigus või keelama ohtliku töövahendi kasutamise, kui on tekkinud otsene oht töötaja elule või tervisele ja kui ohtu ei ole võimalik muul viisil kõrvaldada.

(6) Ohutu töökeskkonna loomiseks ning töötajate töövõime säilitamiseks teeb töökeskkonnaspetsialist koostööd töötajatega ning töökeskkonnavoliniku, töökeskkonnanõukogu, töötajate usaldusisiku ja töötervishoiuteenuse osutajaga.

(7) Tööandja varustab töökeskkonnaspetsialisti tööks vajalike vahenditega.

(8) Tööandja teavitab töökeskkonnaspetsialisti ja käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud ettevõttevälist teenuseosutajat teadaolevatest töökeskkonna ohuteguritest, mis mõjutavad või võivad mõjutada töötajate ohutust ja tervist, nende vältimiseks rakendatavatest abinõudest ja käesoleva seaduse § 15 lõikes 2 nimetatud abinõudest, ning tagab neile juurdepääsu käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktides 3 ja 4 nimetatud teabele.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(9) Tööandja võib ise täita töökeskkonnaspetsialisti kohustusi, kui ta on saanud töökeskkonnaalast koolitust.

(10) Tööandja teavitab määratud töökeskkonnaspetsialistist Tööinspektsiooni kohalikkude asutust kirjalikult kümne päeva jooksul, esitades tema ees- ja perekonnanime, ametikoha ning kontaktandmed.

§ 17. Töökeskkonnavolinik

(1) Töökeskkonnavolinik on töötajate valitud esindaja töötervishoiu ja tööohutuse küsimustes ning tema volitused kehtivad kuni neli aastat.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(1¹) Ettevõtte üleminekul kehtivad töökeskkonnavoliniku volitused nende lõppemiseni, kuid mitte kauem kui üks aasta üleminekust arvates.

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

(1²) Võlaõigusseaduse §-s 181 sätestatud piiranguid töökeskkonnavoliniku volituste üleminekul ei kohaldata.

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

(2) Ettevõttes, kus töötab 10 või rohkem töötajat, valivad töötajad enda hulgast ühe töökeskkonnavoliniku. Kui ettevõttes on töötajaid vähem kui 10, on tööandja kohustatud konsulteerima töötajatega tööohutuse ja töötervishoiu küsimustes.

(3) Ettevõttes, mis koosneb mitmest territoriaalselt eraldatud struktuuriüksusest või kus töötatakse vahetustega ja kus struktuuriüksuses või vahetuses töötab korraga üle kümne töötaja, valivad töötajad igasse struktuuriüksusse või vahetusse ühe töökeskkonnavoliniku.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(4) Tööandja korraldab töökeskkonnavolinike valimisteks töötajate üldkoosoleku, milles kõigil töötajatel on võimalik osaleda kas otse või lihtkirjalikult volitatud isiku kaudu. Valimised loetakse toimunuks, kui neis on osalenud vähemalt 50 protsenti kõigist töötajatest. Valimiste kord sätestatakse kollektiivlepingus või muus tööandja ja töötajate vahelises kirjalikus lepingus. Tööandja teeb valitud töökeskkonnavolinike nimesid ja ametid Tööinspektsiooni kohalikkude asutusele teatavaks valimistest arvates kümne päeva jooksul.

(5) Töökeskkonnavoliniku kohustused on:

1) jälgida, et töökohas oleksid rakendatud töötervishoiu ja tööohutuse abinõud ning et töötajad oleksid varustatud töökorras isikukaitsevahenditega;

2) osaleda oma töölõigis toimunud tööõnnetuse ja kutsehaigestumise uurimisel;

3) teatada ohuolukorrast või töökeskkonnas avastatud puudusest viivitamata töötajatele ja tööandjale või tema esindajale ning nõuda tööandjalt puuduse kõrvaldamist võimalikult lühikese aja jooksul;

4) tunda töötajatele kohustuslikke juhendeid ja õigusakte;

5) jälgida, et töötajad saaksid töötervishoiu ja tööohutuse valdkonnas vajalikud teadmised, juhendamise ja väljaõppe.

(6) Töökeskkonnavolinikul on õigus:

1) nõuda tööandjalt ettenähtud töötervishoiu ja tööohutuse abinõude rakendamist, töötajate varustamist töökorras isikukaitsevahenditega ning teha ettepanekuid ohuallika kõrvaldamiseks ja töökeskkonna parandamiseks;

2) pääseda ettevõttes kõigisse tema ülesannete täitmiseks vajalikesse töökohtadesse, saada tööandjalt oma kohustuste täitmiseks vajalikku teavet käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktides 3 ja 4 ning § 24 lõikes 3 nimetatud andmete ja dokumentide kohta ning teavet tööinspektori ettekirjutusest tööandjale;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

3) pöörduda tegevuskohajärgse tööinspektori poole või esitada oma märkused tööinspektorile tema kontrollkäikude ajal;

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

4) peatada ajutiselt töö ohtlikus tööloigis või keelata ohtliku töövahendi kasutamine, kui töötaja elu või tervis on otseselt ohus ja kui ohtu ei ole võimalik muul viisil kõrvaldada. Ohust tuleb viivitamata teatada tööandjale või tema esindajale. Tööd ei tohi jätkata enne, kui oht on kõrvaldatud.

(7) Töökeskkonnavolinik ei tohi oma ülesannete täitmise tõttu sattuda ebasoodsasse olukorda, kui ilmneb tema ja tööandja huvide konflikt.

(8) Tööandja korraldab oma kulul töökeskkonnavolinikule tema kohustuste täitmiseks vajaliku välja- või täiendõppe ning võimaldab tal oma kohustusi täita põhitöö ajal. Töökeskkonnavolinikule säilitatakse selleks ajaks keskmine töötasu ja tal on töölepingu seaduses või avaliku teenistuse seaduses ning kollektiiv- ja töölepingus ettenähtud tagatised.

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

(9) Töökeskkonnavoliniku ülesannete täitmise aeg nähakse ette kollektiivlepingus või muus tööandja ja töötajate kirjalikus lepingus. Ülesannete täitmise aeg sõltub ettevõtte suurusest ja töötingimustest ning muudest asjaoludest, kuid ta ei tohi olla lühem kui kaks tundi nädalas.

§ 18. Töökeskkonnanõukogu

(1) Töökeskkonnanõukogu on tööandja ja töötajate esindajate koostöökoogu, kus lahendatakse ettevõtte töötervishoiu ja tööohutusega seotud küsimusi.

(2) Vähemalt 50 töötajaga ettevõttes moodustatakse tööandja algatusel töökeskkonnanõukogu, kus on võrdselt tööandja määratud esindajaid ja töötajate valitud esindajaid. Nõukogu liikmeid on vähemalt neli ja nende volitused kehtivad kuni neli aastat. Töötajate esindajad valitakse käesoleva seaduse § 17 lõikes 4 kehtestatud korras.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(3) Sõltuvalt ettevõtte ohuteguritest ning ettevõttes asetleidnud tööõnnetuste ja kutsehaigusjuhtude arvust on Tööinspeksioonil õigus nõuda töökeskkonnanõukogu moodustamist ka alla 50 töötajaga ettevõttes.

(4) Töökeskkonnanõukogu valib oma liikmete hulgast esimehe ja tema asetäitja. Nõukogu võtab otsused vastu konsensuspõhimõttel.

(5) Töökeskkonnanõukogu liikmete nimed ja nende volituste kehtimise ajad pannakse välja nähtavale kohale.

(5¹) Tööandja teavitab töökeskkonnanõukogu moodustamisest kirjalikult hiljemalt kümne päeva jooksul Tööinspeksiooni kohalikkude asutust, esitades järgmised andmed:

1) nõukogu esimehe ees- ja perekonnanime, ameti ja kontaktandmed;

2) nõukogu liikmete ees- ja perekonnanimed, ametid;

3) nõukogu liikmete volituste kehtivuse aja.

(6) Töökeskkonnanõukogu:

1) analüüsib korrapäraselt ettevõtte töötingimusi, registreerib tekkinud probleemid ja teeb tööandjale ettepanekuid nende lahendamiseks ning jälgib vastuvõetud otsuste täitmist;

2) osaleb ettevõtte töötervishoiu ja tööohutuse arenduskava ning ettevõtte rekonstrueerimise, remondi, tehnoloogiliste uuenduste ja muude plaanide koostamisel;

3) tutvub ettevõtte töökeskkonna sisekontrolli tulemustega ning vajaduse korral teeb ettepanekuid puuduste kõrvaldamiseks;

4) analüüsib tööõnnetusi ning kutsehaigestumisi ja muid tööga seotud haigestumisi ning jälgib, et tööandja rakendab abinõusid nende ennetamiseks;

5) aitab luua naistöötajatele ning alaealistele ja puudega töötajatele sobivad töötingimused ja töökorralduse.

(7) Töökeskkonnanõukogu esitab oma ettepanekud tööandjale kirjalikult.

(8) Kui tööandja ei pea esitatud ettepanekute arvestamist võimalikuks, esitab ta selle kohta nõukogule ettepanekute saamisest arvates kolme nädala jooksul kirjaliku vastulause, milles põhjendab arvestamata jätmist.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(9) Tööandja vabastab töökeskkonnanõukogu liikme põhitööst ajaks, millal ta täidab töökeskkonnanõukogu liikme kohustusi. Nõukogu liikmele säilitatakse selleks ajaks keskmine töötasu. Töötajaid esindaval töökeskkonnanõukogu liikmel on töölepingu seaduses või avaliku teenistuse seaduses ning kollektiiv- ja töölepingus ettenähtud tagatised. Põhitööst vabastamise tingimused nähakse ette kollektiivlepingus või muus tööandja ja töötajate kirjalikus lepingus. Põhitööst vabastamise aeg ei tohi olla lühem kui üks tund nädalas. Kui töökeskkonnanõukogu

liige on ka töökeskkonnavolinik, siis kummakski tööks ettenähtud aeg liidetakse.

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

(10) Töökeskkonnanõukogu liikmete väljaõppe ja täiendõppe korraldab tööandja oma kulul ja tööajal. Väljaõppe ja täiendõppe ajaks säilitatakse neile keskmine töötasu.

(11) Töökeskkonnanõukogu teavitab kirjalikult hiljemalt iga aasta 1. detsembriks Tööinspeksiooni kohalikku asutust oma viimase 12 kuu tegevusest.

§ 19. Töötervishoiuteenus ja selle osutaja

(1) Töötervishoiuteenus on töötervishoiuarsti, töötervishoiuõe, tööhügieeniku, tööpsühholoogi või ergonoomi (edaspidi *töötervishoiuspetsialist*) tööülesande täitmine eesmärgiga aidata kaasa töötaja tervisele ohutu töökeskkonna loomisele, ennetada tööga seotud haigestumisi ning säilitada ja edendada töötaja tervist ja töövõimet. Töötervishoiuspetsialistide tööülesanded töötervishoiuteenuse osutamisel kehtestab sotsiaalminister.

(2) Töötervishoiuteenuse osutaja on Terviseametis registreeritud või Terviseameti tegevusluba omav töötervishoiuteenuseid osutav juriidiline isik või füüsilisest isikust ettevõtja.

[RT I 2009, 49, 331 – jõust. 1.01.2010]

(3) Töötervishoiuteenuse osutaja võib osutada järgmisi töötervishoiuteenuseid:

1) töökeskkonna riskianalüüsi tegemine, sealhulgas ohutegurite parameetrite mõõtmine;

2) töötajate tervisekontroll ja terviseseisundi hindamine;

3) töötajate taastusravi korraldamine;

4) tööandja nõustamine töö kohandamisel töötaja võimetele ja terviseseisundile;

5) tööandja nõustamine töövahendite ja isikukaitsevahendite valikul ja kasutamisel ning töötingimuste parandamisel;

6) tööandja ja töötaja psühholoogiline nõustamine.

(4) Töötervishoiuspetsialist järgib oma töös järgmisi kutse-eetika põhimõtteid:

1) hoiab oma tegevuse tõttu teatavaks saanud tootmis- ja ärisaladust, välja arvatud juhul, kui selle põhimõtte järgimisest tuleb loobuda töötajate tervise ja ohutuse kaitseks;

2) tagab töötajate tervise- ja eraeluandmete konfidentsiaalsuse;

3) teatab tervisekontrolli tulemuste kohta ettevõtte juhtkonnale ainult seda, millised piirangud on töötajale tööülesannete täitmiseks seatud tervise vastunäidustuste tõttu;

4) teavitab töötajaid kutsetöö ja töökeskkonnaga seotud ohtudest.

(5) Tööandja ja töötaja peavad andma töötervishoiuspetsialistile tema tööülesannete täitmiseks vajalikku teavet.

§ 19¹. Töötervishoiuteenuse osutaja registreerimine

(1) Registreerimine annab töötervishoiuteenuse osutajale õiguse osutada registreerimisel väljastatud tõendis märgitud töötervishoiuteenuseid.

(2) Registreerimist taotlev isik esitab Terviseametile registreerimistaotluse ja registreerimisel nõutavate dokumentide ärakirjad, sealhulgas kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide ärakirjad. Käesoleva seaduse tähenduses mõistetakse kvalifikatsiooni tõendavate dokumentidena töötervishoiuspetsialisti erialast pädevust tõendavat diplomit, spetsialiseerumise või täiendõppe tunnistust ning tõendit selle kohta, et isik on pädev mõõtja mõõteseaduse tähenduses.

[RT I 2009, 49, 331 – jõust. 1.01.2010]

(2¹) Töötervishoiuteenuse osutajana registreerimist taotlev isik on kohustatud enne registreerimistaotluse esitamist tasuma taotluse läbi vaatamise eest riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras.

[RT I 2008, 56, 313 – jõust. 1.01.2009]

(3) Terviseamet kontrollib registreerimistaotluses esitatud andmeid ja dokumente ning teeb registreerimise või registreerimisest keeldumise otsuse käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud dokumentide esitamise alates 30 päeva jooksul.

[RT I 2009, 49, 331 – jõust. 1.01.2010]

(4) Kui registreerimistaotluses esitatud andmed on puudulikud, määrab Terviseamet taotluse esitajale tähtaja puuduste kõrvaldamiseks, kuid mitte rohkem kui 15 päeva. Isikut ei registreerita töötervishoiuteenuse osutajana, kui ta esitab valeandmeid või kui ta ei ole esitanud käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud dokumente.

[RT I 2009, 49, 331 – jõust. 1.01.2010]

(5) Kui isikut Terviseametis ei registreerita, siis teatatakse talle sellest kirjalikult otsuse tegemise päevast alates 10 päeva jooksul, esitates teates registreerimisest keeldumise põhjused.

[RT I 2009, 49, 331 – jõust. 1.01.2010]

(6) Registreerimata jätmise otsuse võib isik vaidlustada halduskohustus.

(7) Töötervishoiuteenuse osutajale väljastatakse registreerimistõend.

(8) Töötervishoiuteenuse osutaja registreerimistaotluses ja -tõendis esitatavate andmete loetelu ning registreerimistaotlusele lisatavate dokumentide loetelu kehtestab sotsiaalminister.

(9) Töötervishoiuteenuse osutaja on kohustatud teatama kirjalikult Terviseametile registreerimistaotluses nimetatud andmete muudatustest 15 päeva jooksul muudatuste toimumisest arvates.

[RT I 2009, 49, 331 – jõust. 1.01.2010]

(10) Töötervishoiuteenuse osutaja, kelle tegevus hõlmab töötervishoiuarsti või töötervishoiuõe tööülesannete täitmist, taotleb töötervishoiuteenuse osutamiseks Terviseametilt tegevusluba tervishoiuteenuste

korraldamise seaduses kehtestatud korras ja tingimustel ning temale ei kohaldata käesoleva paragrahvi lõikeid 1–9.

[RT I 2009, 49, 331 – jõust. 1.01.2010]

(11) [Kehtetu – RT I 2004, 54, 389 – jõust. 15.07.2004]

§ 20 [Kehtetu – RT I 2004, 54, 389 – jõust. 15.07.2004]

§ 20¹. Terviseameti ülesanded töötervishoiu valdkonnas

[RT I 2009, 49, 331 – jõust. 1.01.2010]

Terviseamet:

[RT I 2009, 49, 331 – jõust. 1.01.2010]

1) osaleb töötervishoiuprogrammide väljatöötamises ja korraldab nende elluviimist;

[RT I 2004, 54, 389 – jõust. 15.07.2004]

2) analüüsib andmeid töötajate kutsehaigestumise ja tööst põhjustatud haigestumise kohta;

[RT I 2004, 54, 389 – jõust. 15.07.2004]

3) korraldab töötervishoiuspetsialistide täienduskoolitust;

[RT I 2004, 54, 389 – jõust. 15.07.2004]

4) registreerib töötervishoiuteenuse osutajaid.

[RT I 2004, 54, 389 – jõust. 15.07.2004]

§ 21. Töökeskkonna Nõukoda

(1) Töökeskkonna Nõukoda on Sotsiaalministeeriumi juures asuv valitsusasutuste ning tööandjate ja töötajate keskliitude töötervishoiu ja tööohutuse asjatundjatest koosnev nõuandekogu töökeskkonna küsimustes.

(2) Nõukoja põhiülesanne on teha ettepanekuid ja avaldada arvamust töökeskkonnapoliitika väljatöötamiseks ja rakendamiseks.

(3) Nõukoda täidab järgmisi ülesandeid:

1) hindab korrapäraselt riigi töökeskkonna seisundit;

2) kogub, vaatab läbi ja arutab sotsiaalpartnerite töökeskkonna parandamise ettepanekuid;

3) analüüsib töökeskkonna parandamise abinõude tõhusust;

4) teeb sotsiaalministrile ettepanekuid ja annab soovitusi töökeskkonna küsimustes;

5) arutab Riigikogule, Vabariigi Valitsusele ja sotsiaalministrile esitatavate seaduste ja määruste eelnõusid ning annab nendele hinnangu;

6) teeb ettepanekuid õigusaktide muutmiseks ja täiendamiseks.

(4) Töökeskkonna Nõukoja töökord kehtestatakse põhimäärusega, mille kinnitab sotsiaalminister. Nõukoja koosseisu kinnitab sotsiaalminister valitsusasutuste ning tööandjate ja töötajate keskliitude ettepanekute alusel.

5. peatükk

TÖÖÕNNETUS JA KUTSEHAIGESTUMINE

§ 22. Tööõnnetus

(1) Tööõnnetus on töötaja tervisekahjustus või surm, mis toimus tööandja antud tööülesannet täites või muul tema loal tehtaval tööl, tööaja hulka arvataval vaheajal või muul tööandja huvides tegutsemise ajal. Tööõnnetusena ei käsitata tervisekahjustust või surma, mis toimus loetletud juhtudel, kuid mis ei ole põhjuslikus seoses töötaja töö või töökeskkonnaga.

(2) Tööõnnetus liigitatakse raskusastme järgi kergeks, raskeks või surmaga lõppenud tööõnnetuseks. Raskeks loetakse tööõnnetust, mis põhjustas töötajale raske kehavigastuse või eluohtliku seisundi.

(3) Arst teatab raskest ja surmaga lõppenud tööõnnetusest ning töötajale ajutise töövõimetuse määramisest viivitamata kirjalikult või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis tööandjale ja Tööinspeksiooni kohalikule asutusele.

(4) Tööandja teatab raskest või surmaga lõppenud tööõnnetusest viivitamata Tööinspeksiooni kohalikule asutusele ning surmaga lõppenud tööõnnetusest ka politseile.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

§ 23. Kutsehaigus ja tööga seotud haigus

(1) Kutsehaigus on haigus, mille on põhjustanud kutsehaiguste loetelus nimetatud töökeskkonna ohutegur või töö laad. Kutsehaiguste loetelu kehtestab sotsiaalminister.

(2) Tööga seotud haigus on kutsehaigus või tööst põhjustatud haigus.

(3) Tööst põhjustatud haigus on töökeskkonna ohuteguri põhjustatud haigus, mida ei loeta kutsehaiguseks.

(4) Töötajal tööga seotud haigust kahtlustav arst saadab töötaja töötervishoiuarsti juurde.

(5) Kutsehaiguse diagnoosib töötervishoiuarst, kes teeb kindlaks töötaja tervise seisundi ning kogub andmed töötaja praeguste ja varasemate tööolude ning töö laadi kohta. Selleks nõuab töötervishoiuarst:

1) tööandjalt (tööandjalt) töötaja eelnevate tervisekontrollide otsused ja käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktis 3 nimetatud töökeskkonna riskianalüüsi tulemused. Kui töötamine hõlmab perioodi enne käesoleva seaduse jõustumist, nõuab ta tööandjalt seletuskirja töötaja tööolude ja töö laadi kohta;

2) töötajalt väljavõtte tervisekaardist.

[RT I 2009, 5, 35 – jõust. 1.07.2009]

(6) Kutsehaigestumisest teatab töötervishoiuarst kirjalikult või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis hiljemalt viie päeva jooksul

pärust haiguse diagnoosimist tööandjale, Tööinspektsiooni kohalikule asutusele ja töötaja töötervishoiuarsti juurde suunanud arstile.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(7) Tööst põhjustatud haigestumist teatab töötervishoiuarst kirjalikult või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis hiljemalt viie päeva jooksul pärast haiguse diagnoosimist Tööinspektsiooni kohalikule asutusele, esitades järgmised andmed:

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

- 1) töötaja ees- ja perekonnanime, ameti;
- 2) haiguse diagnoosimise kuupäeva;
- 3) haiguse ja selle tekkepõhjused;
- 4) tööandja ja tema aadressi.

(8) Tööinspeksioon edastab Terviseametile hiljemalt iga aasta 1. märtsiks kirjalikult eelmise aasta kutsehaigestumiste ja tööst põhjustatud haigestumiste statistilised andmed.

[RT I 2009, 49, 331 – jõust. 1.01.2010]

§ 24. Tööõnnetuse ja kutsehaigestumise uurimine ning registreerimine

(1) Tööõnnetuse ja kutsehaigestumise asjaolud ja põhjused selgitab uurimine, mille viib läbi tööandja ning milles hääleõigusega peab osalema töökeskkonnavolinik, selle puudumisel töötajate usaldusisik. Kui tööandjal puuduvad vajalikud teadmised, peab ta uurimisse kaasama pädeva eksperdi.

(1¹) Kui tööõnnetus toimub füüsilisest isikust ettevõtjaga käesoleva seaduse § 12 lõikes 8 sätestatud olukorras, teeb kõik käesolevas peatükis sätestatud tööõnnetusega seotud toimingud tööandja, kes korraldab töid või kellega füüsilisest isikust ettevõtjal on lepinguline suhe.

(2) Tööandja esitab uurimistulemuste kohta kirjaliku raporti kannatanule või tema huvide kaitsjale ja Tööinspektsiooni kohalikule asutusele. Raportis nimetatakse abinõud, mida tööandja rakendab samalaadse tööõnnetuse ja kutsehaiguse ennetamiseks.

(3) Tööandja registreerib kõik tööõnnetused, kutsehaigusjuhud ja tööst põhjustatud haigestumised ning teeb sellekohased andmed teatavaks töökeskkonnaspetsialistile, töökeskkonnavolinikule, töötajate usaldusisikule ja töökeskkonnanõukogule.

(3¹) «Tööõnnetuse ja kutsehaigestumise uurimise käigus ning tööst põhjustatud haigestumisest saadud andmed töötaja tervise seisundi kohta on delikaatsed isikuandmed, mida töödeldakse isikuandmete kaitse seaduses sätestatud korras.

(4) Tööinspektor uurib kõiki surmaga lõppenud tööõnnetusi ning vajadusel kutsehaigusjuhtumeid ja teisi tööõnnetusi. Uurimise vajaduse otsustab Tööinspektsiooni kohaliku asutuse juhataja.

(4¹) Tööinspektoril on õigus nõuda tööandjalt täiendava uurimise läbiviimist ja tööõnnetuse või kutsehaiguse raporti muutmist juhul, kui

ta tuvastab, et uurimine ei ole läbi viidud või raport ei ole koostatud nõuetekohaselt.

(5) Tööõnnetuse ja kutsehaigestumise uurimise andmeid säilitatakse 55 aastat.

(6) Tööõnnetuse ja kutsehaigestumise registreerimise, teatamise ja uurimise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

(7) Tööõnnetuste ja kutsehaigestumiste ning tööst põhjustatud haigestumiste kohta peab Tööinspeksioon andmekogu avaliku teabe seaduses sätestatud korras ning kooskõlas isikuandmete kaitse seadusega.

[RT I 2007, 12, 66 – jõust. 1.01.2008]

(8) Tööinspeksioon võimaldab Eesti Haigekassale juurdepääsu käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud andmekogus registreeritud tööõnnetuste ja kutsehaigestumiste raportitele.

(9) Tööinspeksioon esitab andmeid tööturuteenuste ja -toetuste seaduse § 8¹ alusel asutatud andmekogusse selle põhimäärusele vastavas mahus ja korras.

6. peatükk

RIIKLIK JÄRELEVALVE

§ 25. Riikliku järelevalve teostaja

(1) Riiklikku järelevalvet käesolevas seaduses ja selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuete täitmise üle teostab Tööinspeksioon.

(1¹) Käesoleva seaduse §-des 19 ja 19¹ sätestatud nõuete täitmise üle teostab järelevalvet Terviseamet tervishoiuteenuste korraldamise seaduses sätestatud korras.

[RT I 2009, 49, 331 – jõust. 1.01.2010]

(2) Tööinspeksioon teostab käesoleva seaduse rakendusalas kasutatavate isikukaitsevahendite turujärelevalvet toote ohutuse seaduses sätestatud korras.

§ 26. Tööinspektori kohustused ja õigused

(1) [Kehtetu – RT I 2003, 20, 120 – jõust. 1.07.2003]

(2) Tööinspektor on oma ülesannete täitmisel sõltumatu ja otsuste tegemisel erapooletu.

(3) Tööinspektor on kohustatud:

1) uurima surmaga lõppenud tööõnnetusi ning vajaduse korral kutsehaigusjuhtumeid ja teisi tööõnnetusi;

2) teostama järelevalvet tööõnnetuste uurimise ning tööõnnetuste ja kutsehaiguste ennetamise abinõude rakendamise üle;

3) kontrollima vajaduse korral uue või rekonstrueeritud ehitise töötingimuste vastavust kehtestatud nõuetele, kui tööandjalt on laekunud käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktis 17 nimetatud teatis;

4) hoidma talle teenistuse tõttu teatavaks saanud tootmis- või ärisaladust, välja arvatud juhul, kui avalikustamisnõue tuleneb seadusest;

5) jätta tööandjale ja teistele isikutele avaldamata selle isiku andmed, kes on teatanud töökeskkonnas ilmnevatest puudustest ning töötervishoidu ja tööohutust reguleerivate õigusaktide nõuete täitmata jätmisest, kui isik ei soovi oma andmeid avaldada;

6) peatama töötaja või teiste isikute elule ohtliku töö tegemise ning keelama eluohtliku töövahendi kasutamise;

7) esitama tööülesannete täitmisel töötõendi.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(4) Tööinspektoril on õigus:

1)–2) [kehtetud – RT I 2003, 20, 120 – jõust. 1.07.2003]

3) [kehtetu – RT I 2002, 63, 387 – jõust. 1.09.2002]

4) kontrollida käesolevas seaduses ja selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuetest kinnipidamist;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

5) siseneda järelevalve teostamise eesmärgil tööandjaga kooskõlas-
tatult kontrollitavasse töökohta, seejuures vajaduse korral ka ette tea-
tamata;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

6) saada järelevalve teostamiseks vajalikku teavet, tutvuda järele-
valve teostamise käigus asjakohaste dokumentidega, saada dokumen-
tidest tasuta ärakirju või teha neid kohapeal ning vääртеokahtluse kor-
ral võtta dokumente kaasa;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

7) nõuda töökeskkonna kontrollmõõtmist, pildistada ning võtta ana-
lüüsiks materjalidest või ainetest proove;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

8) küsitleda üksinda või tunnistajate juuresolekul tööandjat, töö-
keskkonnavolinikku, töökeskkonnaspetsialisti ja töötajaid;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

9) teha järelevalve teostamise käigus kindlaks isikusamasus;

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

10) teha ettekirjutus käesoleva seaduse ja selle alusel kehtestatud õi-
gusaktides sätestatud nõuete rikkumise lõpetamiseks, rikkumise taga-
järgede kõrvaldamiseks, rikkumisega tekitatud kahju heastamiseks või
muude toimingute tegemiseks.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

§ 26¹. Ettekirjutus

(1) Käesoleva seaduse või selle alusel kehtestatud õigusaktide nõuete
rikkumise korral on tööinspektoril õigus teha ettekirjutus, milles mär-
gitakse:

1) ettekirjutuse tegemise aeg ja koht;

2) ettekirjutuse koostaja ees- ja perekonnanimi, ametikoht ning asu-
tuse nimetus ja aadress;

3) ettekirjutuse kohustatud subjektiks oleva füüsilise isiku ees- ja pe-
rekonnanimi ning aadress, juriidilise isiku nimi ja postiaadress, riigi-
või kohaliku omavalitsuse asutuse nimetus ja postiaadress;

4) ettekirjutuse tegemise aluseks olevad asjaolud ja viide õiguslikule
alusele;

5) ettekirjutuse resolutsioon, milles tuuakse välja kohustatud sub-
jekti ettekirjutusest tulenevad kohustused ja nende täitmise tähtajad;

6) viide haldussunnivahendite kohaldamise võimalusele ettekirjutu-
ses sisalduva kohustuse täitmata jätmise korral;

7) ettekirjutuse vaidlustamise kord ja tähtaeg;

8) ettekirjutuse koostaja allkiri.

(2) Ettekirjutus koostatakse kahes eksemplaris, millest üks jääb et-
tekirjutuse koostajale ja teine kohustatud subjektile. Kui ettekirjutu-
sest on vajadus informeerida kolmandat isikut, saadetakse talle ette-
kirjutuse koostaja kinnitatud ärakiri.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 1.03.2007]

(3) Ettekirjutus on tööandjale täitmiseks kohustuslik. Tööinspektoril on õigus kontrollida ettekirjutuse täitmist selles märgitud tähtaja jooksul.

(4) Ettekirjutuse täitmata jätmise korral võib tööinspektor rakendada sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud sunniraha ülemmäär on 20 000 krooni.

§ 26². Ettekirjutuse vaidemenetlus

(1) Vaie ettekirjutuse peale esitatakse, vaadatakse läbi ja lahendatakse haldusmenetluse seaduses sätestatud korras, arvestades käesolevas seaduses ettenähtud erisusi.

(2) Kui tööandja ei nõustu tööinspektori ettekirjutusega, on tal õigus esitada vaie Tööinspeksiooni kohaliku asutuse juhatajale haldusakti saamisest arvates kümne kalendripäeva jooksul. Kui ettekirjutuse on teinud Tööinspeksiooni kohaliku asutuse juhataja, on tööandjal õigus esitada vaie Tööinspeksiooni peadirektorile haldusakti saamise päevast arvates kümne päeva jooksul.

[RT I 2003, 20, 120 – jõust. 1.07.2003]

7. peatükk

[Kehtetu – RT I 2003, 20, 120 – jõust. 1.07.2003]

7¹. peatükk**VASTUTUS**

[RT I 2002, 63, 387 – jõust. 1.09.2002]

§ 27¹. Töötervishoiu ja tööohutuse nõuete rikkumine

(1) Töötervishoiu ja tööohutuse nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 40 000 krooni.

[RT I 2002, 63, 387 – jõust. 1.09.2002]

§ 27². Tööõnnetuse või kutsehaiguse varjamine

(1) Tööõnnetuse või kutsehaigestumise varjamise või uurimata jätmise, samuti kirjaliku raporti koostamata jätmise või muude tööõnnetuse või kutsehaigestumise registreerimise või uurimise nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 200 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 30 000 krooni.

[RT I 2002, 63, 387 – jõust. 1.09.2002]

§ 27³. Menetlus

(1) Käesoleva seaduse §-des 27¹ ja 27² sätestatud väärtegudele kohaldatakse karistusseadustiku üldosa ja väärteomenetluse seadustiku sätteid.

(2) Käesoleva seaduse §-des 27¹ ja 27² sätestatud väärtegude kohtuväline menetleja on Tööinspeksioon.

[RT I 2002, 63, 387 – jõust. 1.09.2002]

§-d 28–30 [Kehtetud – RT I 2002, 63, 387 – jõust. 1.09.2002]

8. peatükk RAKENDUSSÄTTED

§ 31. Eesti Vabariigi töökaitseseaduse alusel kehtestatud õigusaktide kehtivus

Eesti Vabariigi töökaitseseaduse alusel kehtestatud õigusaktid kehtivad pärast käesoleva seaduse jõustumist niivõrd, kuivõrd need ei ole vastuolus käesoleva seadusega, ja seni, kuni need kas tühistatakse või viiakse käesoleva seadusega vastavusse.

§ 31¹. Töötervishoiu Keskuse tegevuse lõpetamine

Sotsiaalministeeriumi hallatava riigiasutuse Töötervishoiu Keskuse tegevus lõpetatakse 2004. aasta 15. augustil.

[RT I 2004, 54, 389 – jõust. 15.07.2004]

§ 31². Kahju hüvitise indekseerimine

Tööst põhjustatud tervisekahjustusega või surma põhjustamisega tekitatud kahju hüvitist, mida Sotsiaalkindlustusamet maksab perioodiliste maksetena Eesti NSV tsiviilkoodeksi § 473 lõike 1 alusel, indekseeritakse iga aasta 1. aprillil riikliku pensionikindlustuse seaduse § 26 lõike 6 alusel kinnitatud indeksiga. Hüvitist ei indekseerita, kui indeksi väärtus on väiksem kui 1,000.

[RT I 2007, 3, 11 – jõust. 26.01.2007]

§ 31³. Haigushüvitiste maksmine

Käesoleva seaduse §-s 12² sätestatud haigushüvitist maksab tööandja haiguslehtede alusel, millele märgitud töö- või teenistuskohustuste täitmisest vabastus algab 2009. aasta 1. juulil või hiljem.

[RT I 2009, 15, 93 – jõust. 1.07.2009]

§-d 32–36 [Käesolevast tekstist välja jäetud]

© Väljaandja TEN-TEAM OÜ
Merivälja tee 5-E206, Tallinn 11911, tel. 6300 900, faks 6300 901
tenteam@tenteam.ee, <http://www.tenteam.ee>
Seaduse tekst: <http://www.riigiteataja.ee>

HIND: 39.- krooni

ISBN 978-9949-9028-7-3

9 789949 902873